

[Hans Thyge Jacobsen.]

med til, holde os det klart og tydeligt for Øje, at den danske Folkekirke skal vedblivende være det danske Folks, hele det danske Folks Kirke, forhaabentlig til lige Velsignelse for baade Kirken og for det danske Folk.

Nissen: Af forskellige Grunde er jeg ikke fristet til at holde en stor politisk Tale, saa meget mere som jeg aldrig har tænkt paa at konkurrere paa dette Omraade. Men jeg har opdaget, at i disse Dage, hvor man behandler Finansloven, er her Tiden og Stedet, hvor der er Afløb for Omtalen af baade smaa og store Sager, som maatte ligge en paa Sinde, og at der fra de højtærede Ministeres Side er aabne Øren og Hjerter baade for fornuftige og mindre fornuftige Taler. Et Par mindre Spørgsmaal, som jeg mener kan have Interesse samfundsmæssigt set, vilde jeg gerne tillade mig at fremkomme med.

Blandt mange andre, nye og gamle, mere eller mindre udviklede Love, har vi her i Danmark en Lov, som bestemmer, at der i de forskellige Kommuner skal udtages Ligsynsmænd. Denne Lov er efter min Mening af middelalderlig Art og ikke mere tidssvarende i vort ellers i mange Maader og paa de fleste Omraader moderniserede Samfund.

For det første voldet det Sogneraadet store Vanskeligheder at finde en Mand, der vil paatage sig dette Hverv. Det bliver ikke en af de mest begavede og mest intelligente indenfor Sognet, der faar denne Bestilling, men snarere en, der ikke duer til andet eller ikke kan blive betroet til nogen anden Bestilling, der bliver udtaget hertil. At dette ikke er heldigt, vil de ærede Medlemmer af dette høje Ting give mig Ret i i Betragtning af, at det dog ikke er ligegyldigt og intetsigende, hvem der i givet Tilfælde skal afgøre og afgive Udtalelser om, hvorvidt vore kære eller i det hele taget vore Medmennesker er døde eller levende.

Et saadant Ligsyn begrænser sig da ogsaa i Regelen til, at vedkommende kommer til Sørgehuset med et Skema i Lommen, som skal udfyldes. Det udfyldes og underskrives af Ligsynsmanden uden nogen, som helst Undersøgelse af den formentlig døde. Manden faar en Kop Kaffe og forsvinder lige saa stille, som han kom, for at aflevere det udfyldte Skema til Sognepræsten, forinden denne maa begrave den betræffende Mand eller Kvinde. Atsaadanne Forhold er umulige, uforvarlige og for det danske Samfund uværdige, tror jeg hermed at have overbevist de ærede Medlemmer af dette Ting om.

Jeg skal yderligere give et lille Bidrag, der maaske bedre kan illustrere, hvordan disse Forhold kan tegne sig i Praksis. Da jeg forleden Dag rejste her til København, kom jeg til at rejse med en Præst fra Sønderjylland, og han fortalte mig, at han for ikke saa længe siden havde modtaget et saadant udfyldt Skema fra en Ligsynsmand, og paa dette Skema var der et Spørgsmaal, der lød: Dødsarsag, og bagefter stod der et Kolon. Efter dette Kolon havde Ligsynsmanden nu skrevet: Uvidenhed. Det vil altsaa sige, at vedkommende er død af Uvidenhed. Jeg tænker, at ærede Medlemmer vil forstaa, at det er meget kedeligt for en Præst at modtage et saadant Skema, og derfor siger jeg: Hvis Ligsynsmanden ingen Garanti byder, og Loven ikke betyder noget, hvorfor skal saadan en Lov saa have Lov til at eksistere?

Det andet, jeg gerne vil sige, er af samme Art. Vi har her i Danmark en Lov, der bestemmer, at Sogneraadene skal udnævne en Stævningsmand til at ombære Stævninger til Sogneboerne. Ogsaa en saadan Indretning som en Stævningsmand synes mig inderlig overflødig, idet et anbefalet Brev til rette vedkommende vil være fuldt betryggende og meget simplere. Jeg henstiller derfor til den højtærede Justitsminister at drage Omsorg for, at denne Lov udgaar og betragtes som kraftesløs at være.

Med Hensyn til Loven om Ligsynsmænd vil jeg sige til den højtærede Indenrigsminister — jeg tror, det sorterer under ham —, at han vil kunne indlægge sig stor Fortjeneste og Ære ved at afskaffe denne Lov.

En anden Sag, jeg vil sige lidt om, er det store Arbejde, der fra Statens Side udfoldes for at oprette mindre Landbrug. Skønt jeg langt fra i eet og alt er en Tilhænger af Maaden og Formen, hvorunder det sker, maa jeg jo sige, at der er Idealisme i dette Arbejde, og jeg haaber ogsaa, at der vil komme noget godt og reelt ud af det. Det er unægtelig en Fornøjelse og Nydelse for Øjet at se alle disse Smaabrug dukke op i det sønderjydske Landskab, ja, sine Steder opstaa der ligefrem nye Byer, nye Veje, i det hele taget nyt Liv paa forhen øde og afsides liggende Egne.

Og ligesom disse nye Bopladser skaber Hygge, Indhold og Tilfredshed for Omgivelserne, vil jeg inderligt ønske, at der ogsaa maa være Hygge, Indhold og Tilfredshed inden Døre. Det er unægtelig et dejligt Arbejde, Medlemmerne af Statens Jordlovsudvalg er blevet kaldet til, et Arbejde af stor national Betydning